

man har opholdt sig i Danmark i mindre end 7 år ud af de sidste år og er på starthjælp, end når man har boet her i længere tid og er på kontanthjælp.

Hvis alle børn har krav på en god barndom, så burde ydelsesniveauet for forsørgelsen tage udgangspunkt i de økonomiske vilkår, et barn skal vokse op under – og ikke mindst i forhold til børn af flygtninge og indvandrere, hvor disse vilkår vil være en befordring eller en hæmsko for barnets integration i det danske samfund.

Hvordan skal vi forklare en nyttilkommen familie, at man mener, at to familier i samme situation skal klare sig for så forskellige ydelser, og at den samfundsgruppe, der har allersværest ved at etablere sig på arbejdsmarkedet, samtidig skal klare sig for det mindste beløb?

Vi kan roligt fastslå, at der stadig er stor politisk uenighed om, hvorvidt nedsat ydelse for indvandrere og flygtninge er befordrende eller ej for såvel disse menneskers deltagelse i arbejdsstyrken som for omfanget af deres ledighed. Var det så ikke oplagt at inddrage denne faktor, næste gang Integrationsministeriet laver en analyse af udlændinges integration på arbejdsmarkedet? Det er jo trods alt en væsentlig faktor i det statistiske arbejde. For ifølge regeringen skulle starthjælpssatsen jo i højere grad end kontanthjælpssatsen motivere til deltagelse i arbejdsstyrken og ikke mindst øge flygtninges og indvandreres beskæftigelsesprocent. Det er vel hele humlen i regeringens argumentation.

Kl. 17.20

Jeg havde naturligvis ikke regnet med, at regeringen ville støtte dette forslag. Men vi har i Kristeligt Folkeparti fundet det vigtigt at fastholde en debat og fastholde et fokus på dette område, fordi der er nogle problemer, der skal løses. Det naturlige ville jo være at spørge regeringen, hvordan disse problemer skal løses.

Hr. Lars Barfoed siger direkte, at han gerne vil have kendsgerninger på bordet og se fordomsfrit på området. Jeg vil trods alt gerne kvittere for, at man vil vedkende sig, at der er problemer, så må vi se på det og se på, hvordan det skal løses.

I Kristeligt Folkeparti har vi hele tiden sagt, at starthjælpen er en isolationsydelse, og det mener vi fortsat at den er. Nettoeffekterne af strammingerne med hensyn til integration er mere negative end positive, og derfor finder vi, at det er nødvendigt med nogle ændringer.

Vi er positive også over for SF's forslag, fordi problemstillingerne og intentionerne i forslaget

er identiske med det, som vi også vil i Kristeligt Folkeparti. Og vi imødekommer, at andre partier også ønsker at sætte fokus på et meget presserende integrations- og beskæftigelsesproblem.

Om vi i Kristeligt Folkeparti er sværmeriske, eller om vi har en sammenblanding af kristendom og politik, må stå for hr. Søren Krarups regning. Jeg kan overhovedet ikke genkende det i forhold til Kristeligt Folkeparti.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne til B 105, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Der har, så vidt jeg kan se, været fire principielle debatter, og dem vil jeg opholde mig lidt ved.

Den første debat drejede sig om, at det her forslag efter regeringspartierne argumentation skulle være affødt af et ønske om at lave noget, der var motiverende, som bragte folk i arbejde. Vi har stillet spørgsmålet undervejs om, hvorvidt det er lykkedes. Jeg tror, det bliver ganske interessant at se de foreløbige tal, efter at det har været i gang i 8 måneder.

Det er klart, at de, der er fanget af den argumentation, også må sige B, når de har sagt A: Hvis de ikke er i stand til at dokumentere virkningen, eller hvis det oven i købet har haft den modsatte virkning, nemlig at flere i dag er uden for arbejdsmarkedet, må de selvfølgelig være villige til at ophæve det, for så har de valgt et middel, der så at sige ikke virkede. Det må være den eneste logiske konsekvens.

Jeg vil antage, at både ordførerne og beskæftigelsesministeren om lidt vil komme op og bekræfte, at hvis statistikkerne ikke er i stand til at vise, at det her virker, at det virker modsat, ophæver man det selvfølgelig.

Modsat synes jeg, at hr. Søren Krarups argumentation er en helt anden, nemlig at man ønsker, at de her folk hverken skal være her eller skal integreres, og så er der selvfølgelig en idé i at lave et hadeprojekt for at holde folk ude. Det er en gennemført argumentation, som man kan forstå, og som jo har sin egen, om man så må sige, logik.

Den anden principielle diskussion har drejet sig om, at hvis det nu er rigtigt, at man har fundet et meget virksomt middel til at bringe folk i arbejde, nemlig lavere satser, hvorfor så begrænse det til et udsnit af befolkningen, for så vil enhver logik jo tilsige, at man skal gå videre med andre?